

РЕШЕНИЕ

№ 2206

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10712** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ във връзка с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Ю. В. С. срещу заповед № АС-03-18/30.9.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средни предприятия, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение като държавен служител – директор на дирекция „Административна“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 ЗДСл.– поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Жалбоподателката оспорва заповедта като незаконосъобразна и иска отмяната ѝ. Твърди, че към датата на уволнението ѝ не е придобила изискуемия стаж, който тогава е бил 34 г., 2 м. и 11 дни. Следва да се прецени нормата на чл. 68 КСО за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, като за 2020 г. това е било 35 г. и 10 м.

Ответникът – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средни предприятия, моли жалбата да се отхвърли. Твърди, че трудовият стаж е бил изчислен на базата на наличните у него документи. В случай, че се приеме, че искът е основателен, иска да бъде осъдена жалбоподателката да възстанови на ответника изплатеното еднократно обезщетение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на исканите от жалбоподателя разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени

събраните по делото писмени доказателства, приема следното:

Жалбата е допустима- подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

При издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. с чл. 146 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административния акт включва проверка за компетентност на органа, спазване на административнопроизводствените правила и изискванията за форма на акта, съответствие с приложимия материален закон и с целта на закона.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване и придобития ранг на държавна служба, както и дължимите обезщетения. В процесния случай, видно от оспорената заповед, съдът намира, че са спазени изискванията на чл. 108, ал. 1 ЗДСл.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган- директорът на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средни предприятия, който е и орган по назначаването съгласно чл. 6, ал. 1, т. 9 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средните предприятия към министъра на икономиката.

Заповедта е в писмена форма и съдържа необходимите реквизити –правното основание за прекратяване на служебното правоотношение; придобитият ранг на държавна служба.

С оспорената заповед - № АС-03-18/30.9.2020 г., е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 ЗДСл. Видно от мотивите на заповедта е посочено, че правотношението се прекратява считано от 1.10.2020 г., като е прието, че жалбоподателката е имала общо прослужени години като държавен служител 35 г., 11 м. и 13 д.

Представена е актуална справка за пенсионер към 1.10.2020 г., видно от която се установява, че на жалбоподателката е била отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, на основание чл. 74 КСО.

С молба от 19.6.2007 г. до ответника жалбоподателката е поискала да бъде преизчислен трудовия стаж, съобразно приложено копие от трудовата ѝ книжка. Приложените копия обаче са непълни. Представени са копия от различни страници на трудовата книжка, като не може да се направи извод дали и кое от копията допълва липсващите страници на друго копие.

Представено е и непълно копие от служебната книжка на жалбоподателката.

Същата, видно от личната ѝ карта, е родена на 1.7.1958 г.

В личното трудово досие на жалбоподателката се съдържа молба за преизчисляване на трудовия ѝ стож. Въз основа на тази молба е изготвена от служител на ответника справка /л.149/ относно прослужено време – към 25.6.2007 г – 22 г., 06 м. и 15 дни. Изготвена е и друга справка /л. 152/, за част от прослуженото време, взето предвид при определяне на нейното възнаграждение.

Видно от писмо на НОИ, ТП С.-град, се сочи, че жалбоподателката не е упражнила правото си на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл 68, ал. 1 и 2 КСО и към 1.4.2020 г., по данни от пенсионното досие е имала зачетен осигурителен стаж от 34 г., 2 м. и 11 дни. Следователно, към 1.10.2020 г. е имала 34г., 7м. и 11 дни осигурителен стаж /доколкото се установява, че е била в служебно правотношение с

ответника, без прекъсване за посочения период/.

Към датата на уволнението съгласно чл. 68, ал. 1 КСО е била необходима възраст от 61 г. и 6 м. и 35 г. и 10 м. осигурителен стаж.

Предвид така установеното и при съвкупната преценка на събраните доказателства съдът намира, че следва да се кредитира цитираното по-горе писмо от НОИ, видно от което е отразен осигурителният стаж, към 1.4.2020 г.. „Актуалната справка“ не следва да се кредитира, доколкото не е подписана. Справките, изготвени от ответника относно трудов и служебен стаж от 2020 г. – също, доколкото не се подкрепят от събраните доказателства. Представените копия от трудови и осигурителни книжки са непълни; липсват страници, които не могат да се съпоставят или допълнят с останалите копия. Ето защо и не може да се направи съпоставка и оттам – извод относно достоверността на справките. Те и и нямат обвързваща доказателствена сила.

Предвид така установеното съдът намира, че жалбата е основателна.

Съгласно чл. 106, т. 5 (изм. - ДВ, бр. 95 от 2003 г.) ЗДСл. органът по назначаването може да прекрати едностранно служебното правоотношение при придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. В процесния случай, на първо място, е налице спор относно това дали към датата на прекратяването жалбоподателката е имала необходимия осигурителен стаж, като от доказателствата по делото / доказателствената тежест е на ответника/ не може да се направи безспорен извод в тази насока. На следващо място, предвид редакцията на цитираната норма, следва да се приеме, че работодателят може да прекрати правоотношението когато вече е било придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. В случая, видно от обсъдените доказателства, съдът намира, че не може да се направи извод, че жалбоподателката е придобила такова право. Не се установява да го е придобила /и съответно – да е отпусната пенсия/ и към датата на приключване на устните състезания.

По възражението на ответника за заплащане на еднократно изплатено обезщетение. Същото не може да бъде прието за разглеждане в това дело доколкото подлежи на разглеждане по друг съдопроизводствен ред. След приключване на производството му съдът следва да изпрати препис от молбата на ответника за разглеждане, в отделно производство и с оглед решаване на настоящия спор, предвид преюдициалността му.

По разноските. С оглед изхода на делото и при условията на чл. 143, ал. 1 от АПК, такива се дължат на жалбоподателя -следва да бъдат присъдени съобразно удостовереното заплащане на адвокатско възнаграждение. Неоснователно е твърдението за прекомерност на направените разноски, предвид фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Ю. В. С., ЕГН [ЕГН], заповед № АС-03-18/30.9.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и следни предприятия, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение като държавен служител – директор на дирекция Административна, на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 ЗДСл.– поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и следни предприятия да заплати на Ю. В. С. разноски по делото в размер на 500 лв.

След приключване на производството с влязъл в сила съдебен акт да се докладва искането на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и следни предприятия за връщане на еднократно изплатеното обезщетение при уволнение, за образуване на отделно производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяването.

СЪДИЯ: